

kunde ſtee, hvis man ikke her tog en Reſervation, at jeg ikke troer, at diſſe Billeder kunne ſkræmme nogetſomhelſt Medlem. Han opſtillede et Phantaſabillede om, hvorledes der engang ved en Diſtraction kunde ſtee Noget, ſom berøvede Folkethinget hele dets grundlovsmæssige Indflydſe paa vort Lands finantiſielle Antiggender, og navnlig at en Skat ſkulde kunne paalægges Befolkningen, uden at Folkethinget egentlig havde vidſt, hvad det i ſaa Henſeende gjorde. Jeg troer ikke, at der er den allerſjærnſte Grund til at frygte noget ſaadant. Der findes ganſke viſt frie Stater, i hvilke Ugenert- heden med at indſætte i Lovforſlag ved deres 3die Behandling ganſke uvedkommende Beſtemmelſer er drevet til en vidunderlig Høide. De nordamerikaniſke Friſtater er det ikke ualmindeligt, at man i en Lov, ſom for Exempel handler om Bygningen af Skibe, kunde ved 3die Behandling falde paa at indſætte en Beſtemmeſe, ſom ſagde, at Medlem- mernes Diæter ſkulde forhoies til det Dob- belte. Noget ganſke Eignende er netop fore- ſaldet, og alſaa kunde man ovre i Amerika med en vis Føie føre det Sprog, det ærede Medlem førte til Advarſel mod at gaae alt- for let ind paa ſaaledes under Løbet af For- handlingerne at forandre Lovenes Charakter; men jeg troer ikke, at der er ſjærnſte Anled- ning til her hjemme hos os i den Henſeende at frygte Noget; thi der har, ſom det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hanſen) idag meget rigtig har frem- hævet, ſnarere været viiſt for ſtor Omhyggelig- hed med Henſyn til Formens Bevarelſe end det Modſatte, og jeg troer med det ærede Medlem, at han havde Ret dengang i ſin Opfattelſe mod vor daværende Formand, at det ikke havde været nødvendigt at indbringe det omhandlede communale Lovforſlag ſom et ſelvſtændigt nyt Forſlag, men at det meget godt kunde være ſteet i Form af Endrings- forſlag til 2den Behandling af det Forſlag, ſom dengang forelaa. Der er, ſom ſagt, In- tetſomhelſt i vor conſtitutionelle Praxis, der tyder paa, at der er nogen Fare, ſom vi sær- lig ſkulle beſværge. Ligeledes kan jeg heller ikke nægte, at det ærede Medlem for Skander-

borg Amts 1ſte Valgkreds (Tauber) ſtaaer for mig ſom den, der har drevet det noget for vidt i Skarpsindighed ved det Argument, han gjorde gjældende, hentet fra Finantslovens § 27. Det Allerførſte, det ærede Medlem maa ſte klare for os, var, om der da aldrig, eſterat vi have begyndt at indſætte i Finantsloven en Slags Suppleringsparagraph, en Henviſning til Love, der laae under Behandling i Rigs- dagen — en Praxis, der, ſaavidt jeg veed, gaaer 7 til 8 Aar tilbage i Tiden (Gad: Fra 1861) — om der aldrig, ſiger jeg, ſiden vi begyndte paa denne Praxis, er indtraadt det Tilfælde, at en Lovs Titel er bleven for- andret, eſterat Finantsloven var ſtadſæſtet af Kongen, og at deſuaagtet den ved Finantslovens Extraparagraph givne Bemyndigelſe til at ud- føre denne Lov er anſeet for at være god og gyldig. Findes der ſaadanne Tilfælde (Ta- uer: Ja! Jeg anførte ſelv et Exempel derpaa.) — det ærede Medlem ſiger Ja, jeg hørte ikke, at det var et ſaadant Exempel, det forekom- mer mig, at det gif i en anden Retning — ſaa er der ikke mindſte Tvivl om, at ogſaa det, der nu ſtaaer i § 27 af den ſtadſæſtede Finantslov af 28de Mai 1870, nemlig Hen- viſningen til en Lov om en overordentlig Skat, vil blive opfattet, ikke eſter ſit Bogſtav, men eſter den Mening, der har været Folke- thingets og Rigsdagens, da denne Finantslov blev vedtagen, nemlig, at der ſkulde komme en Lov, der ſigtede til at tilveiebringe en hidtil ikke tilſtedevarende, en overordentlig Skat. Et ſaadant Tilfælde af Forandring i en Lovs Titel tidligere indtruffet, ſaa ſtyrker det ærede Medlems Argument overende, ſaa kan han ikke holde det længere, thi da er det givet, at der er conſtitutionelle Præcedentſer. Med Henſyn til Charakteren af den Beſlutning, ſom er bragt i Forſlag for os, tør jeg maaſtee vove mig til at fortælle en lille Hiſtorie, der giver en Slags Analogi for det, man her forlanger af os. En ung Retsbetjent tiltraadte det Em- bede, hvortil han var udnevnt, temmelig uer- faren i de Forretninger, han ſkulde foretage. Den førſte Function, han ſkulde udføre, meldte hans Fuldmagtig, var Execution af en Dom, der var falden ved Høiefteret mod en Mand, der var beſkjendt ſom en særdeles kraftig Raa-